

ORGANISK: Samspillet mellom de tre er så intuitivt og organisk at de tidvis oppleves som én kropp, mener vår anmelder. Foto: Mark Robson

Livreddende sirkusdans

Forestillingen er hverken fugl eller fisk, men du store som den gjør inntrykk! Danserne, sirkusartistene og skuespillerne spiller på hjertestrengene med kraft og følsomhet.

ANMELDELSE

MARIANNE LYSTRUP

anmeldelse@vl.no

Med noen klasser fra videregående skole i salen hadde *As a Tiger in the Jungle* norgespremiere i Bærum Kulturhus fredag. Det ble en gripende opplevelse, delvis fordi vi vet at forestillingen forteller en sann historie. Men er det sirkus, teater eller dans? Det er neimen ikke godt å vite.

Gripende. Likevel er det umulig ikke å bli grepet. Forestillingen handler om barn som blir solgt som slaver til et indisk sirkus. Vi vet at alle de tre som medvirker er frigitte slaver etter år i brutalt fangenskap. Loan TP Hoang forteller at hun som den eneste i sin familie overlevde flukt i båt fra Vietnam. Hun havnet i en flyktningleir, og ble som liten solgt til et sirkus.

Aman Tamang og Renu Ghalan presenteres som tvillinger, som havnet samme sted på grunn av familiens nød i Nepal. Et brutalt regime. Opp klokka fire om morgenen, trening til klokka ni, bare avbrutt av et glass melk med eggeplomme klokka sju. Etter frokost: dagens første forestilling. Deretter to eller tre forestillinger til. Så til senga.

Hver dag fra hun var fire til 14 år gammel hadde Renu det slik. Da var hun en av de heldige som ble reddet av Kailash Satyarthi, mannen som fikk Nobels Fredspris sammen med Malala You-safzai i 2014.

Akrobatikk. Men én sak er å ha en gripende historie å fortelle. En annen er å formidle den. Måten regissør og manusforfatter Sverre Waage har gjort det på, er nydelig. Han har beholdt fortellingen om slavebarna som bærende element. Gjennom

Nysirkus

BÆRUM KULTURHUS

AS A TIGER IN THE JUNGLE

Regi/manus: Sverre Waage
Med Aman Tamang, Renu Ghalan & Loan TP Hoang
Musikk: Per Zanussi
Koreografi/regiassistent: Hanna Filomen Mjåvatn
Produsenter: Cirkus Xanti (NO) & Ali Williams Circus (UK)

knappest mulig formulerte ord får vi vite det vi trenger. Resten blir vist ved dans og akrobatikk.

Strengt tatt kunne man ønske at ordene var redusert enda mer, slik at forestillingen hvilte enda tyngre på dansen og musikken. Da ville den blitt mer helstøpt. Men som en del av Den kulturelle skolesekken, er det antakelig bra at forestillingen er såpass tydelig.

Aman og Renu står for noen særdeles inntryksfulle danse-

numre – både på gulvet og hengende i lufta i en stor, svingende ring. Samspillet mellom dem er så intuitivt og organisk at de tidvis oppleves som én kropp.

I kombinasjon med den indiske, rolige og likevel nærmest suggererende musikken blir man sugd inn i bevegelsen. Det er så gripende at opplevelsen blir fysisk – tårene presser på.

Aldri borte. Mellom disse sterke dansenumrene er det partier av mer fortellende karakter. Vi forstår at livet i sirkuset ikke bare er tragedie, men også rommer opplevelser som personene gjerne vil gi seg hen til. Dette kan også forklare hvorfor de ønsker å fortsette med dette arbeidet selv etter at de er blitt satt fri.

Det blir også formidlet klart og forståelig for oss at sporene etter årene i slaveri aldri vil bli borte. At opplevelsene noen ganger

vender tilbake til dem med stor kraft, ja at de vonde årene alltid ligger der inne i sjelen.

Det oppleves derfor sterkt og riktig at forestillingen slutter som den gjør: Ikke med et bravurnummer som disse artistene åpenbart ville være i stand til, men ved noen ganske saktmodige statements før de stiller seg opp med ryggen til oss. Lyset dempes og en enslig tone fader ut. Resten av historien foregår nå i våre hoder. Og jeg kan love, at der lever den.

Ny kunst i kirken

KIRKEKUNST: Andre påskedag ble en festdag i Reindalen kirke på Senja i Troms. Da kunne kirkebesøkende for første gang se de kirkas nye kunstverk laget av **Svein Arild Berntsen**. Arbeidet har pågått i halvannet års tid, men ønsket om utsmykking av kirka går helt tilbake til 1980-tallet. Kunsten ble innviet med fullsatt kirke, biskop **Olav Øygard**, prost **Sigurd Skollevoll** og menighetsprest **Morten F. Hagen** og kantor **Ivar Jarle Eliassen** til stede. Kunsten møter deg med fugleflokk over kirkedøra, og hovedverket er et alterbilde satt sammen av organiske former og relieffer som skjold. Over det hele spenner regnbuen seg med samisk-inspirerte detaljer. **Vårt Land**

REGNBUEN: Ny kirkekunst i Reindalen kirke i Troms.

Reagerer på fylkesnavn

NYE REGIONER: Språkrådet er misfornøyd med flere av fylkesnavnene regjeringen foreslår for de nye regionene i landet. Fylkesnavnene Innlandet, Vestland og Viken er de tre navnene Språkrådet reagerer sterkest på. – De burde sett på andre alternativer til Vestland, et navn som har en tradisjon i området. Gula, Bjørgvin eller Bergenhus ville vært bedre, sier Språkrådets direktør **Åse Wetås** til NRK. «Viken» burde fått navnet «Vika» ut fra uttaletradisjoner, ifølge Wetås. I tillegg mener rådet at «Innlandet» burde fått navnet «Opplanda». – Innlandet har ingen tradisjon som navn. Det blir brukt veldig mye som et vanlig substantiv, sier Wetås. ©NTB

S K R U K
a cappella

Dirigent Per Oddvar «Prots» Hildre

KONSERT

Nordstrand kirke
Fredag 27. april kl 21.00

Billetter: ticketmaster.no
eller ved inngang
Kr 300,- (v) 100,- (stud) 700,- (fam)
Born under 12 år gratis